

nosti veřejného žalobce, odvolací rozsudek zrušil ve výroku o kvalifikaci činu obžalovaného A. a čin ten kvalifikoval za zločin užití nepravých veřejných listin podle §§ 405, 391 tr. z.

Čís. 6163.

V smysle zásad § 387, odst. 1, § 395 tr. p. a § 31, odst. 2 por. nov. strana má právo napadnout rozsudek odvolacího soudu zmätočnou sťažnosťou len v tých bodoch, v ktorých napadla rozsudek soudu prvej stolice, alebo v ktorých bol tento rozsudek zmenený v jej neprospech na základe odvolania odporcu.

(Rozh. zo dňa 21. marca 1938, Zm IV 105/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanej zo zločinu násilia proti orgánu vrchnosti, zmätočnú sťažnosť obžalovanej, uplatnenú z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) a 1 b) tr. p. odmietol; v ďalšom obsahu vybavil zmätočnú sťažnosť vecne.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku odvolacího soudu uplatnila obžalovaná zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a), 1 b), 2 tr. p.

Rozsudek soudu prvej stolice bol napadnutý veřejným žalobcom pre nízku výmeru trestu a obžalovanou čo do výšky trestu a pre nepovolenie podmieneného odkladu výkonu trestu, kým výrok rozsudku soudu prvej stolice o vine a kvalifikácii vôbec napadnutý nebol.

Odvolací súd výrok prvostupňového rozsudku o vine a kvalifikácii nechal netknutým.

V smysle zásad stanovených v § 387, odst. 1 a § 395 tr. p. a § 31, odst. 2 por. nov. obžalovaný má právo napadnúť rozsudek odvolacího soudu len v tých bodoch, v ktorých bol ním napadnutý rozsudek soudu prvej stolice, alebo v ktorých bol rozsudek soudu prvej stolice zmenený v jeho neprospech na základe odvolania veřejného žalobcu.

Poneváž obžalovaná výrok rozsudku soudu prvej stolice o vine a kvalifikácii nenapadla a tento výrok odvolacím súdom nebol zmenený v jej neprospech, nemôže obžalovaná napádať rozsudek odvolacího soudu v týchto smeroch.

Je preto zmätočná sťažnosť obžalovanej, uplatnená na základe § 385, čís. 1 a), 1 b) tr. p., zákonom vylúčená a bola podľa § 434, odst. 3 tr. p. odmietnutá. — — —

Čís. 6164.

Pachatelem zločinu podle § 205 a) tr. zák. může být jen ten, o kom je zjištěno, že měl v době závadného jednání věřitele, jejichž uspokojení tím bylo zmařeno nebo ztenčeno.